

REZUMAT

Prin lucrarea de față ne-am propus să oferim o analiză originală a felului în care universul carceral comunist poate fi decelat prin intermediul unei abordări de tip interdisciplinar – psihologia istoriei (psihoistoria), dar am avut în vedere și prezentarea rolului memoriei în înțelegerea complexă a aparatului represiv din România comunistă.

Din punct de vedere structural, în prima parte a tezei de abilitare se urmărește evidențierea *planurilor de evoluție și de dezvoltare a carierei*, de la finalizarea doctoratului în anul 2012 și până în prezent, se evidențiază principalele realizări profesionale și științifice concretizate prin cărțile, volumele, studiile și articolele publicate, dar și conferințele științifice naționale și internaționale pe care le-am organizat sau la care am participat. Majoritatea publicațiilor, precum și manifestările științifice la care am participat se axează pe domeniul de cercetare vizat și denotă relevanța, originalitatea și impactul lor științific.

A doua parte a demersului nostru este mai consistentă și prezintă argumentat pe direcții de cercetare clare disciplinare și interdisciplinare, *activitatea științifică* în corelație cu subiectul tezei. În această parte am accentuat rolul pe care îl are memoria (memorialistica de detenție) după 1989 în reconstituirea trecutului comunist, prezentând totodată și maniera în care memoria și istoria se întrepătrund și se completează.

Pentru a avea o imagine comprehensivă a psihoistoriei am explicat care sunt elementele sale esențiale, care sunt deosebirile între istorie și psihoistorie, precum și care sunt beneficiile științifice ale unei astfel de cercetări asupra Gulagului românesc. Am descris totodată și metodologia de cercetare de tip psihoistoric, având ca reper cele mai noi direcții la nivel internațional și ne-am pliat asupra manierei în care poate fi uzitată aceasta în investigarea și interpretarea faptelor tortionarilor.

Pentru laboratorul nostru științific a fost important să observăm raportul între violență și traumă, să descriem violența politică în statele comuniste, utilizând cele mai relevante surse bibliografice în domeniu. Dimensiunea violenței și suferinței din Gulagul românesc a fost o altă direcție urmată în teză, continuând să redăm ce înseamnă *trecutul traumatizant* sau *traumă istorică* și cum se raportează foștii deținuți la aceste evenimente tragice.

Un ultim aspect tratat în cea de-a doua parte a lucrării a analizat legătura dintre spațiul carceral și declanșarea Revoluției române din 1989 și s-au interpretat elementele de natură istorică și psihologică definitorii pentru acestea.

În finalul lucrării am descris *planurile viitoare de evoluție a carierei* în calitate de viitor conducător de doctorat și proiectele profesionale și științifice pe care mă voi canaliza pe parcursul timpului. Dorim să contribuim la întărirea Școli Doctorale de Litere, Științe Umaniste și Aplicate a Universității „Petru Maior” din Târgu-Mureș, să aplicăm pentru mai multe granturi și proiecte de cercetare, să organizăm și să participăm la conferințe și sesiuni de comunicări științifice. De asemenea, pe lângă direcțiile de cercetare începute, vom continua să lucrăm și la alte subiecte în funcție de tematica Școlii doctorale, precum și de interesul nostru științific.

Structura lucrării se caracterizează atât prin coerența discursului, cât și prin reflectarea principalelor linii de cercetare raportate la tendințele actuale ale scrisului istoric. La fiecare temă și direcție de cercetare, pentru a demonstra importanța și impactul rezultatelor științifice, am inserat conferințele la care am participat, lucrările publicate și am semnalat existența lor în cataloagele bibliotecilor naționale și internaționale.

La sfârșitul tezei am prezentat bibliografia actualizată cu surse românești și occidentale.

Așadar, plasându-se într-o abordare interdisciplinară, atât din punct de vedere metodologic, cât și al cercetării analitice și interpretative pe care o oferă, lucrarea *Istorie, memorie și psihoistorie în cercetarea Gulagului românesc* este primul pas în conturarea teoretică, dar și bazată pe studii de caz, a unei direcții de cercetare nouă în istoriografia românească. Pe de altă parte, poate deveni o pistă de cercetare care cu siguranță va deschide alte teme și perspective în studierea Gulagului românesc și poate oferi o explicație multifacțată a trecutului comunist, care este din ce în ce mai problematizat.

Totodată, prin această teză se poate observa orientarea principală a cercetării noastre, rigoarea științifică și capacitatea de a putea realiza o introspecție în profunzime a represiunii comuniste. În egală măsură, lucrarea semnalează valoarea pe care o dobândește memoria în cercetarea unor subiecte delicate ale istoriografiei românești, dar și rolul pe care îl are memorialistica și mărturiile deținuților în reconfigurarea Gulagului, la granița dintre istorie și psihoistorie.